

РЕШЕНИЕ

№ 22260

гр. София, 27.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 57 състав, в
публично заседание на 22.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Людмила Коева

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **8246** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от АПК, във връзка с чл.27 ал.1 от Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление /ЗУСЕФСУ/.

Делото е образувано по жалба на „ИНТЕРТУР“ ЕООД,[ЕИК], с адрес за кореспонденция в [населено място], [улица], представлявано от управителя Д. Х. Ч., чрез адв.А. И., срещу мълчалив отказ на министъра на туризма във връзка с подадено заявление, депозирано в Министерство на туризма с вх.№Т-26-00571/26.06.2024 г.

С решение №2598/13.04.2023 г. по адм.д.№3600 по описа на АССГ за 2023 г. е отменена Заповед №Т-РД-24-587/25.03.2022 г. на министъра на туризма, с която се отказва предоставяне на БФП на „ИНТЕРТУР“ ЕООД,[ЕИК], по Схема №BG-176789478-2021-06, обявена в изпълнение на държавна помощ SA.100885(2021/N) от 17.01.2022 г. Решението на АССГ е оставено в сила с Решение № 6701/03.06.2024 г. по адм.дело №7332/2023 г. по описа на ВАС .

В жалбата се заявява искане за отмяна на обжалвания мълчалив отказ и връщане на преписката на административния орган за произнасяне по същество. Твърди се, че в условията на обвързана компетентност и при спазване на 14-дневния срок административният орган е следвало да се произнесе по заявлението и да издаде административен акт в съответствие с влязлото в сила на 03.06.2024 г. съдебно решение. Претендира разноски.

Ответникът – министъра на туризма, чрез процесуалния си представител –юрк. К. оспорва жалбата, изтъква доводи за недоказаност. Твърди, че преписката в момента е в етап на преразглеждане. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

СГП не е взела участие в производството.

По делото са събрани писмени доказателства. Приложено е заверено копие от образуваната административна преписка, Решение №2598/13.04.2023 г. по адм.д.№3600 по описа на АССГ и Решение № 6701/03.06.2024 г. по адм.дело №7332/2023 г. по описа на на ВАС, както и Доклад от постоянно действаща оценителна комисия 1 (ПДОК 1) с изх.0Т-93-00-1799/18.07.2024 г., с предложение да се отхвърли заявление, депозирано в Министерство на туризма с вх.№Т-26-00571/26.06.2024 г.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

Административното производство е образувано по заявление с рег. вх.№Т-26-00571/26.06.2024 г. /л.14/, адресирано до министъра на туризма, с което дружеството „ИНТЕРТУР“ ЕООД, чрез своя управител е представил заверен препис от влязло в сила Решение №2598/13.04.2023 г. по адм.д.№3600 по описа на АССГ. С представеното на органа съдебно решение, което след съдебен контрол е оставено в сила с Решение № 6701/03.06.2024 г. по адм.дело №7332/2023 г. по описа на ВАС, се отменя Заповед № Т-РД-27-587/25.03.2022г., с която се отказва на дружеството БФП по схема BG-176789478-2021-06 безвъзмездна финансова помощ /БФП/ и преписката се връща за министъра на туризма за ново произнасяне по заявлението, при спазване на дадените задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

Със заявление от 26.06.2024 г., жалбоподателят е поискал в 14-дневен срок, считано от датата на постъпване на заявлението, да се изпълни съдебното решение и органът да се произнесе, като издаде заповед за отпускане на безвъзмездна финансова помощ на дружеството.

По делото липсват доказателства по това заявление от министъра на туризма да са извършени процесуални действия, които да са от значение за изпълнението на произнесеното съдебно решение.

От процесуалния представител на ответника са представени доказателства единствено за предоставяне на административната преписка на Постоянно действаща оценителна комисия /ПДОК/, чийто състав е определен от министъра на туризма със Заповед №Т-РД-16-366/14.11.2023 г. и Заповед № Т-РД-16-17/24.01.2024г. за преразглеждане на първоначалното заявление. Сочи се, че съгласно съдебното решение преписката е върната на органа за ново произнасяне, като докладът съдържа мотивирано предложение за отказ от предоставяне на БФП на дружеството „ИНТЕРТУР“ ЕООД.

Доказателства за изрично произнасяне по заявление вх.№Т-26-00571/26.06.2024 г. на жалбоподателя, не са представени и към датата на последното съдебно заседание.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално ДОПУСТИМА, като подадена от надлежна страна и срещу подлежащ на оспорване формиран мълчалив отказ.

От представените по делото доказателства е видно, че жалбоподателят е депозирал заявление до компетентния орган за произнасяне, съобразно влязло в сила съдебно решение и дадените в него задължителни указания. Компетентния орган е следвало да го разгледа в срок не по-дълъг от 14 дни от датата на регистриране, следователно до 10.07.2024 г. Безспорно в този срок, а и след това същият не се е произнесъл. Следователно мълчалив отказ е налице. Съгласно чл.149, ал.2 от АПК мълчаливият отказ или мълчаливото съгласие може да се оспори в едномесечен срок от изтичането на срока, в който административният орган е бил длъжен да се произнесе. При тази уредба, срокът за оспорване на мълчаливия отказ е започнал да тече на 11.07.2024 г., до 10.08.2024 г., събота. Жалбата е подадена чрез СЕВС в първия работен ден след събота, 12.08.2024 г. и следователно преклузивният срок за обжалване е спазен.

Разгледана по същество, настоящият съдебен състав счита, че жалбата е и ОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно изричната разпоредба на чл. 168, ал. 1 АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен, въз основа на представените от страните доказателства, да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, като съгласно, ал. 2 на същия член съдът обявява нищожността на акта, дори да липсва искане за това.

Настоящият състав не споделя доводите на органа, че не е налице формиран мълчалив отказ по депозираното заявление, тъй като по преписката се „процедира“. В конкретния случай и предвид представените разпечатки от деловодна система, всъщност става въпрос единствено за администриране на преписката, но не и за извършване на каквито е да било правни действия, насочени към цялостното произнасяне.

Не се споделят и доводите, че тъй като характерът на сроковете по чл. 57 от АПК е инструктивен, то не може да се приеме, че неспазването им може да представлява отменително основание. Безспорно срока по чл. 57 от АПК има инструктивен характер, но 14-дневния срок за произнасяне е многократно изтекъл. Неоспоримо е също, че инструктивният характер на срока не следва да се възприема като разрешено от закона бездействие на административния орган. Това води до нарушаване установения в чл. 11 от АПК принцип на бързина и процесуална икономия, изискващ процесуалните действия да се извършват за най-краткото време, необходимо според конкретните обстоятелства и целта на административния акт. Удължаването на инструктивния срок от 14 дни на повече от 8 месеца следва да е наложено от обективни фактори, налагащи събиране на допълнителни доказателства и изясняване на факти, които са от значение за издаване на материално законосъобразен административен акт. В случая ответникът не се е произнесъл до датата на последното съдебно заседание, и макар този срок да е инструктивен и с изтичането му да не се погасява и преклудира правото на решаване на въпроса по същество, съдът приема, че е допуснато нарушение по см. на чл. 11 от АПК- норма, задължаваща административните органи в Република България да извършват процесуалните действия в сроковете, определени в закона и за най-краткото време.

В конкретния случай не е налице и хипотезата на наличие на обективни фактори, налагащи събиране на допълнителни доказателства и изясняване на факти. Цитираното писмо на МФ, както и фактът, че схемата за държавна помощ е била със срок на действие до 30.06.2022 г. и не е удължено действието ѝ, доколкото е действаща за процесния период, не са правнорелевантни факти, които биха могли да имат значение за дължимото произнасяне от органа.

Подобни твърдения навеждат на изводи за пререшаване на правния спор, по който има влязло в сила съдебно решение, задължително за всички. Подобно пререшаване е недопустимо, поради факта, че решенията по оспорване на административни актове потвърждават или отричат със сила на присъдено нещо нищожността и/или унищожаемостта на атакувания пред съда административен и респективно е в нарушаване на законовата регламентация. Съгласно разпоредбата на чл. 177 ал.1 от АПК решението на съда има сила за страните по делото. Ако оспореният акт бъде отменен или изменен, решението има действие по отношение на всички. Пререшаване на решен от съд правен спор е абсолютно недопустимо и в нарушение на основни принципи на правото.

Действително, не всяко произнасяне на органа представлява мълчалив отказ. Безспорно е обаче, че такъв винаги е налице когато овластеният административен орган е задължен да издаде административен акт в законовоопределен срок по отправеното до него искане, по което той не се е произнесъл. Мълчаливият отказ по смисъла на чл. 58, ал. 1 АПК представлява липса на волеизявление от страна на административен орган в случаите, когато този орган има задължение

да се произнесе по направено пред него искане.

Такъв именно е настоящия случай.

Предвид гореизложеното мълчаливият отказ на министъра на туризма следва да бъде отменен, а преписката следва да бъде върната на задължения субект за произнасяне по заявлението, съобразно мотивите в произнесеното и влязло в сила съдебно Решение №2598/13.04.2023 г. на АССГ.

При този изход на делото основателно се явява своевременно направеното от процесуалния представител на жалбоподателя искане за присъждане на направените от него разноски. Съгласно чл. 143, ал. 1 АПК когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. От представените в тази насока доказателства се установява, че оспорващата страна е заплатила държавна такса в размер на 337,99 лева за образуване на делото. На процесуалния представител е заплатен адвокатски хонорар в размер на 4000 лева, видно от приложения на лист 116 от делото договор за правна защита и съдействие. С оглед предвидените в чл. 8, ал. 1 вр. Чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1 за възнаграждения за адвокатска работа, съдът намира за неоснователно направеното от процесуалния представител на ответника възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение с оглед фактическата и правна сложност на делото и обема на извършената от адвоката работа и доколкото същото не надвишава предвидените в посочения текст размери. Поради горното на жалбоподателя се дължат разноски в размер на 4000 лв. адвокатски хонорар и 338 лв. заплатена държавна такса.

Водим от гореизложеното Административен съд - София-град, Трето отделение, 57-ми състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „ИНТЕРТУР“ ЕООД,[ЕИК], с адрес за кореспонденция в [населено място], [улица], представлявано от управителя Д. Х. Ч., мълчалив отказ на Министъра на туризма да се произнесе по заявление вх.№Т-26-00571/26.06.2024 г. на „ИНТЕРТУР“ ЕООД.

ИЗПРАЩА преписката на Министъра на туризма да се произнесе по заявление вх.№Т-26-00571/26.06.2024 г. на „ИНТЕРТУР“ ЕООД, представлявано от управителя Д. Х. Ч. в законоустановения 14-дневен срок от получаване на решението, съобразно дадените в мотивите на настоящето решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Министерството на туризма да заплати на „ИНТЕРТУР“ ЕООД,[ЕИК], представлявано от управителя Д. Х. Ч. деловодни разноски в размер на 4338 /четири хиляди триста тридесет и осем / лева, включващи държавна такса и адвокатски хонорар.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му.

Преписи от решението да се изпратят на страните.